



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. M. R. Š., PhD., S. X., T.**, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Krajský dopravný inšpektorát**, Kolárova 31, Trnava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-248/DI-ODV-2008 zo dňa 27. februára 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/35/2009 – 33 zo dňa 22. apríla 2010, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/35/2009 – 33 zo dňa 22. apríla 2010, **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-248/DI-ODV-2008 zo dňa 27.2.2009, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Trnave ČTS-P: ORP-1216/DI-SK-2008 zo dňa 19.1.2009.

Krajský súd uviedol, že v danom prípade nebola spornou skutočnosť, že žalobca zastavil a stál napriek dopravnej značke B30 Zákaz státia, ale či tu bol dôvod pre takéto výnimočné zastavenie a státie, pričom dospel k záveru, že obliekanie svetra za účelom odstránenia chladu, zimy vodiča, nie je dôvodom pre zastavenie a státie vozidla v „zákaze státia“, a to bez ohľadu na dĺžku tohto státia.

Podľa krajského súdu bolo irelevantné, ako dlho stál žalobca v tomto zákaze státia, či minútu alebo viac, či telefonoval alebo nie, prípadne, či vozidlo bolo naštartované alebo nie, keď podstatou bolo, že obliekanie svetra nie je čas nevyhnutný na odstránenie závady pri riadení vozidla.

Krajský súd dospel k záveru, že žalobca porušil § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o premávke na pozemných komunikáciách“) a dopustil sa priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o priestupkoch“), pričom výška sankcie bola žalovaným dostatočne zdôvodnená a uložená na nižšej hranici.

Krajský súd uviedol, že nemohol prihliadať na námietku žalobcu ohľadom nedodržania 30dňovej lehoty na prejednanie priestupku, pretože táto lehota je len poriadková a jej nedodržanie nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote dňa 4.6.2010 odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a zároveň zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa.

Uviedol, že krajský súd neuznal, že ako dôvod zastavenia na predmetnom úseku uvádzal vlastnú nevoľnosť – náhly chlad, pre ktorý vážne nemohol pokračovať v ceste. Tento vážny dôvod posudzujú znalci z odboru dopravy za objektívny dôvod možnosti zastať v ceste a na takto označenom úseku na čas nevyhnutný.

Poukázal, že podľa jeho názoru krajský súd nemal kompetenciu odborne posudzovať vec, a to najmä tak ako ju posúdil a mal ustanoviť znalca z odboru dopravy, tak ako to navrhoval na pojednávaní.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril, vlastný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.7.2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného č. KRP-248/DI-ODV-2008 zo dňa 27.2.2009, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Trnave ČTS-P: ORP-1216/DI-P-2008 zo dňa 19.1.2009, ktorým rozhodnutím bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 20.5.2008 o 14.01 hod. zastavil a stál s osobným motorovým vozidlom zn. M., evidenčného čísla X. v P. na Ulici S., kde nerešpektoval dopravnú značku B30 „Zákaz státiť“, pričom s vozidlom zastavil a stál na tomto mieste, čím porušil § 3 ods. 2 písm. b/ zák. o premávke na pozemných komunikáciách. Za uvedený priestupok bola

žalobcovi uložená sankcia – pokuta vo výške 16 € a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 €.

Podľa § 2 ods. 1 zák. o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a/ až h/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky

Podľa § 3 ods. 1 zák. o premávke na pozemných komunikáciách, účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone a vo všeobecne záväznom právnom predpise vydanom na jeho vykonanie (§ 130 ods. 2).

Podľa § 3 ods. 2 zák. o premávke na pozemných komunikáciách, účastník cestnej premávky je ďalej povinný

a) správať sa disciplinovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky; pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému a dopravno-technickému stavu cesty, 3) situácii v cestnej premávke a svojim schopnostiam,

b) dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia,

c) poslúchnuť pokyn, výzvu, príkaz alebo požiadavku policajta súvisiace s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon.

Podľa § 5 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 225/2004 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (účinné v rozhodnom čase), zákazové značky ukladajú účastníkovi cestnej premávky zákazy alebo obmedzenia.

Podľa § 2 písm. ah/ zák. o premávke na pozemných komunikáciách na účely tohto zákona sa rozumie **státím uvedenie vozidla do pokoja na dlhšie, ako je čas dovolený na zastavenie.**

Podľa § 2 písm. ap/ zák. o premávke na pozemných komunikáciách na účely tohto zákona sa rozumie **zastavením uvedenie vozidla do pokoja na čas nevyhnutne potrebný na urýchlené nastúpenie alebo na vystúpenie prepravovaných osôb alebo na urýchlené naloženie alebo na zloženie nákladu.**

Podľa § 2 písm. ab/ zák. o premávke na pozemných komunikáciách na účely tohto zákona sa rozumie prekážkou cestnej premávky všetko, čo môže ohroziť bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, najmä náklad, materiál alebo iné predmety, prípadne aj vozidlo ponechané na ceste, chyby v zjazdnosti cesty.

Podstatou právneho posúdenia veci v súdnom ako aj správnom konaní bola otázka, či žalobca zastavil motorové vozidlo na mieste, kde to bolo zakázané dopravnou značkou B30 „Zákaz státia“ na nevyhnutne potrebný čas pre odstránenie závady, ktorá mu bránila vo vedení motorového vozidla a či obliekanie svetra pre pocit chladu možno považovať za prekážku v zmysle § 2 písm. ab/ zák. o pozemných komunikáciách.

Odvolačný súd dospel k záveru, že žalobcom uvádzaný dôvod zastavenia neobstojí.

Zák. o premávke na pozemných komunikáciách ako prekážky cestnej premávke exemplifikatívne uvádza okolnosti resp. predmety, ktoré najmä z podstaty náhleho a nepredvídaného výskytu na vozovke môžu ohroziť bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Chlad vodiča nemožno považovať za takúto prekážku cestnej premávky, ide o okolnosť spôsobujúcu nepohodlie vodiča motorového vozidla. Žalobca mohol pocit chladu, ktorú okolnosť odvolací súd nepovažoval za takú, pre ktorú by nebolo možné bezpečne pokračovať v jazde, odstrániť na mieste, kde státie nebolo dopravnou značkou zakázané.

Pokiaľ sa žalobca domáhal pribratia do konania znalca z odboru dopravy, odvolací súd poukazuje, že pre ustanovenie znalca je podmienkou, aby rozhodnutie veci záviselo od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti (§ 127 O. s. p.). V predmetnom konaní preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia záviselo od právneho posúdenia veci, ktoré patrí súdu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so závermi krajského súdu, ktorý mal za preukázané, že dopravný priestupok

kladený za vinu žalobcovi sa stal tak, ako to vyplýva z výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O. s. p.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov konania nepriznal a žalovanému v takomto konaní nárok na náhradu trov neprináleží.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

V Bratislave 28. júla 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská